

til Amsraadet, men ikke imod til Gengæld at give en Klasedeling, som der her var Tale om. — Ligeledes har det ærede Medlem ganske Ret i, at her er Tale om en Overenskomst om en enkelt Sag, og ikke om en Overenskomst, der gaar ind paa andre Sager. Jeg tror ogsaa, at det vil vise sig gavnligt for det politiske Arbejde her i Landet, at man lader hver Sag blive løst efter sin egen Beskaffenhed. Jeg tror i Virkeligheden, at derved kan man bedst fremme Muligheden ogsaa for andre Sagers Løsning.

Under Nr. 49 har jo Højremindretallet stillet et Ændringsforslag, der er enslydende med det fra samme Side i Fjor fremkomne, der fandtes optrykt som Bilag til Fællesudvalgets Betænkning og nærmere omtalt i denne. Dette Ændringsforslag var i Fjor Genstand for udførlig Forhandling i begge Rigsdagens Ting, og ærede Medlemmer ville af den Forhandling vide, at Regeringen ikke kan tiltræde dette Ændringsforslag. Dette opstiller jo en Række Krav, den privilegerede Valgrets Indflydelse paa Amsraadenes Sammensætning, Toklasseinddelingen, kvalificeret Majoritets-Bestemmelse ved de forskellige Raad osv., som enhver nu ved, at hverken Regeringen eller det andet Ting vil kunne tiltræde. Det ærede 7ende kongevalgte Medlem (Hage), der havde Ordet paa dette Mindretals Vegne, sagde, at det var navnlig af Hensyn til Byerne, at man ønskede en saadan Ordning, som her er Tale om. Men jeg maa minde det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer om, hvorledes Forholdet nu er i Byerne. Nu er Forholdet dette, at i alle Byer vælger den almindelige Valgret Flertallet i Ligningskommissionerne, er den regerende i Ligningskommissionerne, og ligeledes vælger den almindelige Valgret Flertallet i Byraadene, og Udviklingen har i de senere Aar mere og mere gaaet i den Retning, at man i adskillige Byer overhovedet ikke mere har nogen højstbeskattet Klasse. Man siger saa: Ja, men nu er der den kongevalgte Borgmester i Byraadene. Men dertil er at sige, at den kongevalgte Borgmester er Byraadets Formand, hans Sag er det ikke at tage partisk paa Sagerne, at tage Stilling, saaledes som de valgte Medlemmer kunne gøre det. Hans Opgave er at lede Forhandlingerne og ved sin Mægling bidrage til, at Arbejdet kan gaa godt i de kommunale Raad. Jeg tror derfor, at naar man ser paa den Ordning, som nu er, og den, der vil komme i Fremtiden efter den Overenskomst, som er opnaaet i Ud-

valget, maa man sige, at ikke mindst Byerne ville være interesserede i, at man naar til en Løsning, hvor Vælgerne stemme sammen, og hvor der indføres saavel Forholdstalsvalg som hemmelig Afstemning. Dette Ændringsforslag viser, som man altsaa ved efter den Stilling, det andet Ting og Regeringen indtage til det, ingen Vej til Løsning. Dets Vedtagelse i dette Ting vil kun betyde skærpet Ufred og Strid om hele denne Sag, og det er derfor mit Haab, at det vil vise sig ved Afstemningen, at det ikke skal være i Stand til at samle Flertal i dette Ting. Selve Ændringsforslaget skal jeg ikke gaa nærmere ind paa, det har, som sagt, været til Forhandling tidligere i dette Ting, men der er dog en enkelt Bestemmelse deri, som jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger til, fordi dette enkelte Spørgsmaal har været meget stærkt fremme i Aar, og fordi ogsaa det andet Mindretal i Betænkningen har rettet en Henvendelse til mig om at gøre det til Genstand for nærmere Overvejelse. Jeg tænker her paa Bestemmelsen om Stemmetvang eller, som det ogsaa hedder med et noget smukkere Ord, Stemmepligts Indførelse. Jeg mener, at det er et overordentlig stort og indviklet Apparat, der her skulde sættes i Scene, og at det vil blive meget byrdefuldt og i høj Grad generende for Befolkningen, tror jeg ikke, der kan være delte Meninger om. Det har ogsaa vist sig, at det har ikke vundet Tilslutning udenfor Forslagsstillernes Parti, og at man ogsaa indenfor dette Parti har taget meget stærkt til Orde derimod offentligt i Pressen. Skulde man gaa til en saa gennemgribende Foranstaltning som den, her er Tale om, mener jeg, at det først burde have vist sig, at det var fornødent, for at faa Vælgerne til at udøve deres Borgerpligt, at gaa til en saadan Foranstaltning. Men Valgdeltagelsen her i Landet har hidtil været meget god. I 1906 afgaves der i 68 Byer omtrent 75 pCt. Stemmer, og i Byer, hvor der var særlig Kamp, naaede man helt op til 90 pCt., i København har man været oppe paa over 80 pCt., og ogsaa i adskillige Sognekommuner, hvor der har været Uenighed, er man naaet op til et Stemmetail af mellem 80—90 pCt. Det er en Valgdeltagelse, der er lige saa stor og delvis ogsaa større end i Kommuner andet Sted, hvor man har Valgpligt. I svejtsiske Kommuner, som have Valgpligt, er Tallet mellem 69 og 82 pCt., altsaa et Tal, der ingenlunde overstiger Tallene herhjemme. Jeg skal erkende, at de seneste Tal fra Belgien vise